

crkva u svijetu

godina X • broj 4 • split • 1975

PRED NOVIM DESETLJEĆEM

Uredništvo

Začeta još 1963. godine, Crkva u svijetu je pokrenuta 1965., da bi se pod svojim naslovom pojavila u rukama svojih čitatelja početkom 1966., nakon što je njezinu ideju dvije godine popunjavao tiskani Vjesnik. Njezini su joj marni pokretači i suradnici, okupljeni oko nadb. Franića i g. M. Meštrovića, odmah u početku dali jasan biljeg časopisa za vjersku kulturu. Rođena u jeku koncilskih nadahnuća, i sama će poći tim putem. Ona će se spontano otvarati misaonim i kulturnim problemima svojega vremena i prostora; iznositi će kršćanske poglede i shvaćanja u raznim oblicima misli i priopćavanja. Neće prezati ni pred najsloženijim pitanjima misaone i religiozno-humanističke naravi.

S ovim se 48. brojem navršava dakle deseta obljetnica, mali jubilej naše revije, zapravo svih nas: čitatelja, suradnika, njezina uredništva i uprave, izdavača. Deset godina ustrajnog rada donijelo je i svojih plodova. Bilo je, znamo, ispunjenih i neispunjenih želja, no bilansa nije negativna. O tome nam jasno govore primjedbe naših čitatelja, koje smo ovaj put objavili, i bogata bibliografija, koju smo također za ovaj broj priredili. Pa i sama činjenica da smo u ovom nemirnom razdoblju zajednički ustrajali, međusobno se pomažući i surađujući, ispunja nas svojim zadovoljstvom. Naši će kritičari i povjesnici kulture o svemu tome jednom sigurno nešto više reći, a mi ćemo, barem ovdje, napomenuti ovaj mali jubilej, čestitajući ga najprije našim suradnicima i vjernim čitateljima, zahvaljujući im na ustrajnosti i potpori.

Za nama je dakle ostalo deset godina, a pred nama stoji — teško je kazati koliko. No trudit ćemo se. Duh zajedništva i suradnje, vjerujemo, neće nas izdati. Makar, svi skupa, nismo do kraja zadovoljni, ne smijemo se dati obeshrabriti. Neka nas potiče težnja za novim usponom i rastom. Nadamo se mladim snagama, i suradnicima i čitateljima. Jer, znate, tu

se stvara zajednički krug: suradnici-uredništvo-čitatelji. To je zapravo revija! Jedni bez drugih ne možemo. Neka ova obljetnica bude poticaj za našu novu suradnju i uzajamno razumijevanje.

A razumijevanja nam treba. Crkva u svijetu nije zatvoreni časopis, ona to ne može ni biti. Duh snošljivosti i pluralizma prožimlje njezinu unutrašnju fizionomiju. Namijenjena ljudima raznih koncepcija i zvanja, svećenicima i svjetovnjacima, pa ako hoćete teistima i ateistima, ona je zainteresirana za široki dijapazon kulturnih i duhovnih pitanja. U tom smislu se ona otvara raznim strujama, iznosi razna gledišta, iako se, očito, ne želi prepustiti bilo kojim krajnostima.

Dakako da to često stavlja na kušnju i nas u uredništvu, i pojedine naše suradnike i čitatelje. Svjesni smo toga. Svaki novi broj, svaka nova knjiga Crkve u svijetu — stavlja nas na kušnju. Svaki put nanovo polazemo ispit. I pred vama, dragi čitatelji, i pred našom javnosti i kulturom. Ne možemo se danas zatvarati u svoj uski krug, brinuti se samo svojim pitanjima. Vrlo je važna naša sadašnjost i budućnost, naša prisutnost u ovom svijetu, naš kršćanski doprinos u današnjem oblikovanju duha i mentaliteta, naše duhovne fizionomije i kulture. Na sve to moramo računati.

A nije lako u svemu tome uspjeti, sve nas zadovoljiti. Ne samo zbog toga što su danas estetski ukus i znanstveni kriteriji na zamjernoj visini, nego i zbog toga što se ljudi olako kulturno i idejno zatvaraju u svoj mali svijet shvaćanja. Ako tome dodamo niz drugih poteškoća od onih tehničkih i materijalnih do aktualnih problema koji muče današnje vrijeme, jasno je da svaki novi broj pred nas postavlja pitanje: što uvrstiti i kako rasporediti, da časopis bude na svojoj kulturnoj visini, a opet aktualan i zanimljiv svim nijansama naših čitatelja, da istodobno doprinese našim novim spoznajama i razvoju naše duhovne kulture? Veseli nas kad čujemo da taj posao nije bio uzaludan, kad naši suradnici shvaćaju naše prilike, ali isto tako kad nam naši čitatelji pismeno ili usmeno priopće svoja zapažanja, svoje kritike, upute i savjete.

U doba kad je lakše steći publiku senzacionalnim vijestima i zabavnim štivom, smion je posao baviti se teškim pitanjima, raspravljati o odrednicama našega duhovnog bića. No i to je potrebno. Držimo da nam je, kao narodu, potrebna jedna takva revija, izvorno naša, koja se bavi kulturnom problematikom i misaonim, pa i znanstvenim pristupima svijetu. A kad se radi o našem duhovnom i kulturnom biti ili ne biti, tu nije važna rentabilnost, nego duhovna svijest i zajedništvo. Ta svijest pokreće našu reviju.

Drago nam je stoga da suradnici i pretplatnici Crkve u svijetu nisu ograničeni samo na jedan kraj, samo na jedno zvanje ili područje rada. Ima ih svuda. I izvan domovine. Posebno nas veseli da je rado prima i čita značajan broj naših ateista. Ne želimo se od njih dijeliti. U njoj, štoviše, i oni mogu pisati o svojim i našim problemima. Osjećamo stoga da je Crkva u svijetu naša zajednička hrvatska katolička revija za duhovnu kulturu. Njezin uspjeh i rast naš je zajednički uspjeh i rast. Neka stoga taj uspjeh i rast budu i naša zajednička briga.